

Tydzień z Maryją

Nr 25/2020 (115)

XII Niedziela Zwykła - 21.06.2020

26.06.1967- papież Paweł VI mianuje
abpa Karola Wojtyłę kardynałem

Z Ewangelii według świętego Mateusza (Mt 10, 26-33)

Jezus powiedział do swoich apostołów: «Nie bójcie się ludzi! Nie ma bowiem nic skrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie w świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach. Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież bez woli Ojca waszego żaden z nich nie spadnie na ziemię. U was zaś policzone są nawet wszystkie włosy na głowie. Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli. Do każdego więc, kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie».

Jezus przygotowuje apostołów na to, że właściwe postępowanie nie musi uchronić ich przed prześladowaniem. Patrząc obiektywnie, takie rzeczy jak prześladowania, szykany, niesprawiedliwe oceny nie są czymś, czego każdy z nas by sobie życzył. Słyszemy jednak, że nie jest to wcale powód do zmartwień. Prawdziwym nieszczęściem jest natomiast zrobienie czegoś, co nie jest zgodne z tym, do czego zachęca nas Bóg, co nam w dłuższej perspektywie nie służy, co nas w końcu zgubi.

Kiedy patrzysz na to, co robisz, czy na to co Ci się przytrafia - co sprawia, że dzień uznajesz za udany?

Dekalog

Grzechy zaniedbania wobec III Przykazania

5

O tym, czy popełniamy grzechy, można się przekonać najbardziej przy grzechach zaniedbania. Posłuchajmy teraz krótkiego rachunku sumienia, który mówi o takich grzechach względem III przykazania:

- czy czytałem Pismo św., prasę lub lekturę katolicką w niedzielę?
- czy odwiedzałem chorych przyjaciół lub krewnych?
- czy wykorzystałem niedzielę na wspólną modlitwę w domu, wspólnie zjedzony posiłek?
- czy rozmawiałem z dziećmi o szkole, z domownikami o ich życiu, zainteresowaniach, planach?
- czy zorganizowałem dla rodziny wspólne wyjście do kina, teatru, na spacer do parku czy lasu? Kiedy ostatni raz byliśmy razem gdziekolwiek?
- czy planowałem niedzielny czas? Czy może jednak mówiłem: a jakoś to będzie?
- czy poza odwiedzaniem giełdy i przełączaniem kanałów telewizyjnych umiem coś zrobić w niedzielę?

To są grzechy zaniedbania, czyli okazja do czynienia dobra, z której lekkomyślnie rezygnuję. Z punktu widzenia nauki społecznej grzechem zaniedbania katolików jest również niestranie się, aby państwo ustanowiło dniami wolnymi od pracy te parę uroczystości, które przypadają w tygodniu a są dniami roboczymi.

ks. Norbert Sarota

Przepis na dobre ojcostwo?

Pewnego wiosennego dnia 1858 roku 35-letni Ludwik Martin spotkał 27-letnią Zelię. Ludwik już był nią oczarowany. Ona zaś w tym samym momencie usłyszała w duszy: „To ten, którego dla ciebie przygotowywałem”. Ta miłość od pierwszego wejrzenia, ewidentnie zaaranżowana przez Boga, znalazła swoje sakramentalne dopełnienie już trzy miesiące później przed ołtarzem.

Ich priorytetem w każdej sprawie była wola Boża. Owocem tego niezwykle małżeństwa było dziewięcioro dzieci, z których czworo wcześniej zmarło. Wszystkie pozostałe – same dziewczyny – poszły do klasztoru, a najmłodsza z nich została wielką świętą znaną jako św. Teresa od Dzieciątka Jezus. Teresa tak o nich napisała krótko przed swoją śmiercią: „Dobry Bóg dał nam ojca i matkę, którzy byli bardziej godni Nieba aniżeli ziemi”.

Każdy dzień małżonków zaczynał się Mszą św. Ludwik, codziennie też przychodził do kościoła na adorację. Z tym wiązała się też jego żarliwość w świętowaniu dnia Pańskiego. Było też wiele modlitwy. Ludwik pilnował, żeby w miarę możliwości cała rodzina zasiadała do świątecznego obiadu. To było dla niego bardzo ważne, podobnie jak wszystko, co mogło budować jedność rodziny. Wszystkie te praktyki wypływały ze szczerego serca i były wykonywane z radością. „Cóż powiedzieć o zimowych wieczorach, zwłaszcza w niedzielę? Ach! jak słodko było po grze w warcaby usiąść razem z Celiną na kolanach Taty” – wspominała Teresa.

W nocy 28 sierpnia 1877 roku zmarła Zelia. Jej śmierć była dla Ludwika najboleśniejszym doświadczeniem.

Po śmierci żony Ludwik starał się dopełnić wychowania córek.

Kochał je bardzo, więc boleśnie przeżywał rozstanie z nimi, gdy kolejno odchodziły za klasztorną kratę.

Celina pozostała przy ojcu i poszła do zakonu dopiero po jego śmierci. A ta była już blisko. Ludwik zachorował. Najpierw paraliż nóg, a potem choroba psychiczna. Lęki, poczucie zagubienia... „Tak piękne życie miało być uwieńczone godną próbą” – zanotowała Teresa.

Ludwik zmarł 29 lipca 1894 roku w obecności Celiny.

Zelia i Ludwik Martin zostali pierwszymi w historii kanonizowanymi razem małżonkami. Ich kanonizowaną córkę Teresę ogłoszono doktorem Kościoła.

*Żadna mądrość, której możemy
nauczyć się na ziemi, nie da nam tego,
co słowo i spojrzenie ojca.*
Wilhelm Raabe

23 czerwca - Dzień Ojca

w tym szczególnym dniu

Każdemu Tacie

**zyczymy sił, zdrowia oraz
radości i miłości od swych dzieci**

Cud eucharystyczny w Bolsenie

Z pielgrzymką do grobów świętych Apostołów Piotra i Pawła w Rzymie wyruszył kapłan Piotr z Pragi, będący przykładem pobożności. Pielgrzymując znanym pątniczym szlakiem, pewnego sierpniowego dnia 1263 roku, zatrzymał się w Bolsenie, aby pomodlić się przy grobie św. Krystyny w kościele jej poświęconym. W trakcie odprawiania Mszy Świętej, w chwili konsekracji, kiedy wznosił Hostię nad kielichem, Piotr z Pragi ujrzał, że Hostia obficie krwawi, choć zachowała postać białego chleba, a krew spływa na korporał i obrus ołtarzowy.

Ogarnięty zdumieniem i trwogą z tak cudownego przeistoczenia, ksiądz Piotr próbował ukryć krew. Przerwał Mszę Świętą, chwycił kielich, konsekrowaną krwawiącą Hostię

i splamiony korporał z zamiarem ukrycia ich w zakrystii. Jednak, gdy tam podążył kilka kropli krwi upadło na posadzkę. Zdumieni wierni zbliżyli się do ołtarza i zobaczyli ślady krwi.

Świadkowie Cudu Eucharystycznego mogli podziwiać korporał z dwudziestoma pięcioma śladami Krwi Chrystusa, tworzącymi podobiznę Ukrzyżowanego.

W miejscu, gdzie św. Krystyna złożyła niegdyś Bogu ofiarę życia w męczeńskiej śmierci, Chrystus zaświadczył o Swojej Ofierze, w której złożył Bogu Ojcu Swoje Ciało i Krew. Od tamtego wydarzenia św. Krystynę obdarzono mianem strażniczki Eucharystii.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 22.06.2020	
18:00	+ Za śp. Bogusława Bednarczyka + Za śp. Zenobię Jaskółkę
Wtorek – 23.06.2020	
18:00	+ Za śp. Stanisławę i Adama Krzyworzeka, Apolonię Glaz, Janinę Madej
Środa – 24.06.2020 – Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela	
18:00	O zdrowie i opiekę Matki Bożej dla Anny, Krzysztofa, Nikoli i Mariki
20:00	Dziękczynna z prośbą o zdrowie, błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla Michała i Joanny Duś w 10. rocznicę ślubu
	+ Za śp. Andrzeja Stanisława Kopeć w 3. rocznicę śmierci
	+ Za śp. Artura Tuptę
	+ Za śp. Genowefę Nowak
	+ Za śp. Halinę Cerek
	+ Za śp. Irenę Turczyńską
	+ Za śp. Janinę i Mariana Socha, Matyldę i Jana Rachwaniec
	+ Za śp. Janinę i Władysława Rzepeckich
	+ Za śp. Ludwikę i Jana Skwara, Jana Bubkę
+ Za śp. Szymona Wawrzyna	
+ Za śp. Zuzannę i Jana Kamińskich, Jana Bajorskiego	
Czwartek – 25.06.2020	
18:00	+ Za śp. Bogusława Bednarczyka (Msza św. pogrzebowa)
Piątek – 26.06.2020 – św. Zygmunta Gorazdowskiego	
7:00	+ Za śp. Edwarda Zębałę
18:00	Dziękczynna za miniony rok szkolny z prośbą o błogosławieństwo Boże na czas wakacji dla nauczycieli i uczniów + Za śp. Alicję Gumułę
Sobota – 27.06.2020 – św. Cyryla Aleksandryjskiego	
7:00	+ Za śp. Aleksandrę Plucińską
10:00	I Komunia św. kl. 3bc
12:00	I Komunia św. kl. 3a
18:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Zofii i Andrzeja Karolak w 40. rocznicę ślubu i dla całej rodziny
Niedziela – 28.06.2020 – św. Ireneusza	
7:00	+ Za śp. Janinę i Władysława Nika, Jana Borkowskiego i zmarłych z ich rodzin
9:00	+ Za śp. Jana i Annę Trzaska, Mariannę Nogieć
10:30	+ Za śp. Władysławę i Edmunda Socha, Balbinę i Wawrzyńca Harmalę
12:00	W intencji wszystkich Parafian
	+ Za śp. Grzegorza Wołowczyka w 9. rocznicę śmierci, Czesława Wołowczyka
18:00	O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla ks. Władysława

Prorok Micheasz z Księgi Królewskiej

Żył w Izraelu za czasów króla Achaba, w IX wieku przed Chrystusem, był synem Jimli. Kiedy Achab planował stoczyć bitwę z Syryjczykami, pytał wielu proroków, czy wygra. Czterystu przepowiadało zwycięstwo, a tylko Micheasz przewidział porażkę.

Prorok Micheasz z zadziwiającą odwagą przeciwstawił się radzie 400 proroków, którzy przepowiadali powodzenie planowanej wyprawy. Ogrom fałszywych proroków utwierdził władcę w słuszności swojej decyzji, prawdziwego proroka król kazał uwięzić o chlebie i wodzie. Więziony Micheasz nie zmienił swojego proroctwa. Słowo Micheasza się wypełniło – Izrael i Juda przegrali, a Achab zginął w bitwie.

„Wystąpił pewien duch i stanąwszy przed Panem, powiedział: «Ja go zwiode». Wtedy Pan rzekł do niego: «Jak?» On zaś odrzekł: «Wyjść i stanę się duchem kłamstwa w ustach wszystkich jego proroków» (1Krl 22,21-22).

Legendarne rośliny...

Dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum*)

Jest potocznie nazywany zieleń świętojańskim lub zieleń św. Jana, gdyż zakwita tuż przed 24 czerwca. Dawniej w Noc Świętojańską wyplatano z niego wianki. Jest byliną występującą na obszarze środkowej Europy, Ameryki Północnej, Chin i północnej Afryki. Liście oglądane pod światło mają przezroczyste dziureczki, które są zbiorniczkami olejku eterycznego – stąd polska nazwa. Kwiaty żółte, pięciopłatkowe z licznymi pręcikami, kwitną od czerwca do sierpnia, chętnie odwiedzane przez pszczoły.

Dziurawiec zwyczajny jest też „dzwonkami Matki Bożej” lub zieleń świętego Jana. Legenda głosi, że rdzawe plamy na liściach to ślady kropelek krwi z poranionych stóp Maryi podczas Jej ucieczki przed Herodem. Inna legenda głosi, że to szatan pokłął liście dziurawca szponami, aby w ten sposób dokuczyć Maryi, która tę roślinę lubiła, Stąd dziurawiec był uważany za Jej atrybut.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XII Niedziela Zwykła – 21.06.2020

Kończy się czerwiec – miesiąc naszej szczególnej modlitwy do Najświętszego Serca Pana Jezusa. W naszym kościele codziennie po Mszy św. wieczornej nabożeństwo czerwcowe.

Spotkanie Rady Duszpasterskiej i Ekonomicznej będzie w poniedziałek (22.06) po Mszy św. o godz. 18:00.

Spotkanie uczniów kl. VII w ramach przygotowania do sakramentu bierzmowania w czwartek (25.06) o godz. 17:00.

Spotkanie kandydatów do bierzmowania z kl.VIII w czwartek (25.06) po Mszy św. o godz. 18:00 w kościele.

Spotkanie kandydatów na ministrantów w piątek (26.06) o godz. 14:00.

Zbliża się koniec roku katechetycznego i szkolnego. Msza św. na zakończenie roku szkolnego w piątek (26.06) o godz. 18:00.

Przez okres wakacji od 30.06 do 30.08 w niedzielę nie będzie Mszy św. o godz. 12:00.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.

Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł

śp. Szymon Wawrzyn

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie...

Parafia p.w. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, erygowana w 1949 roku.

Adres: 32-091 Michałowice, ul. Jana Pawła II, 2. Tel. +48 12 388 50 08; www.parafiamichalowice.pl

Kancelaria czynna we wtorki i piątki po wieczornej Mszy św. za wyjątkiem świąt i 1. Piątku miesiąca.

Do użytku
wewnętrznego